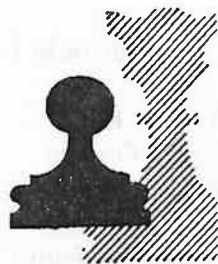


fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB



48. årgang nr 4

April 1991

HURTIGHOLDTURNERING den 10. april

Den traditionelle Vestvold hurtigholdturnering finder i år sted den torsdag den 18. april og mandag den 22. april (mere information følger). For ikke igen i år at stille op til tæsk afholder vi en "træningsaften" onsdag den 10. april med start kl. 19.30.

Der vil blive spillet 5 runder med 20 minutter til hver spiller pr. parti. Der bliver 6 hold (alle mod alle). Holdene kommer til at bestå af 3, 4 eller 5 spillere afhængigt af deltagerantallet. Bestyrelsen vil forsøge at gøre holdene lige stærke, således at vi får en spændende og jævnbyrdig turnering ud af det.

På baggrund af resultaterne bliver holdene dernæst "udtaget" til Vestvoldturneringen. Men selv om man ikke ønsker/har tid til at deltage i Vestvold er man yderst velkommen til at deltage.

Klubben udsætter nogle beskedne præmier til brædttopscorene og til det vindende hold, og deltagelsen er gratis.

Mød frem til dette spændende og sjove arrangement; det er trods alt sjældent at vi alle kan kæmpe mod hinanden på en gang under mere eller mindre afslappede former!

Tilmelding til Benny hurtigst muligt og senest den 3. april.

P.b.v.
Benny

Lidt held i sprøjten – 5. runde hjemme mod Roskilde II

Vanløse I	– Roskilde II	5 – 3
Eivind Einersen	– Verner Danielsen	1 – 0
Gunnar West Hansen	– Jens Hansen	1 – 0
Hans Nielsen	– Jacob Markussen	1 – 0
Morten M. Hansen	– Jesper Balslev	½ – ½
Stefan Hansen	– Orla Jensen	0 – 1
Lars M. Pedersen	– Arne Karlsten	1 – 0
Leif Jensen	– Mads Jensen	0 – 1
Jesper Asgaard	– Steffen Juul	½ – ½

Meget har vi været ude for i holdturneringen i denne sæson, og mange points er blevet smidt på gulvet. Men heldet havde ikke just forfulgt os. Det vil sige indtil denne runde af holdturneringen. Men heldet krævede da også noget ufatteligt ringe spil:

Jeg spillede – alt for rystet over hans 1. b3 – helt ad helvede til i åbningen (vi var ude af kendt teori i træk 4 – uvant for mig), hvor jeg helt umotiveret drønedede frem med dronningen. Min modstander havde hele tiden muligheden for enten at afgøre taktisk (f.eks. fange dronningen, så slemt så det ud) eller positionelt (give mig en stilling værre end det værste møbellager). Han valgte den positionelle vej, og jeg spillede på min eneste chance – at gennemføre ...d6-d5. Hvilket var lidt svært, eftersom han havde spillet c4 og e4, og jeg ikke havde bønder der kunne dække d5. Men minsandten om ikke han blev overivrig og tillod mig at spille ...d5! og få compensation for den ofrede bonde. Få træk senere brød han helt sammen og tabte en officer.

Lars spillede lige så gennemført

(ringe) som jeg, og med samme resultat. Det skreg til himlen at slå på f7, hvilket Lars så gjorde. Problemet var bare, at paraden mod slag på f7 var lige så simpel – en gaffel. Så Lars måtte give en kvalitet. Men der var ikke grund til panik, for få træk senere skreg det lige så meget til himlen (modstanderens himmel) at slå på a2 – og igen var der en enkel parade. Kvaliteten tilbage, og tårnslutspil med uligefarvede løbere. Remis – bortset fra, at det ville ros-kilden ikke godtage. Han aktiverede derfor sit tårn, uagtet at aktiveringen ville tabe en bonde. Men udfaldet blev, at Lars havde en sund bonde mere, og oven i købet kongeangreb. Angrebet endte – efter god hjælp fra modstanderen – med mat. Partiet bragte minderne op fra de gode dage, da man spillede i 3. klasse.

Leif fortsatte i samme stil. Bare endnu værre. Han fandt på en smart idé, begyndende med ...Lxe3. Fidsen var så, at når modstanderen – som for øvrigt var ham, som lærte mig at spille skak – slog på e3, ville ...Sg4xe3 true både Dc2 og Tf1. Problemet var imidlertid, at Sg4 stod i

slag, og da modstanderen så tog på g4, havde hvid en officer mindre. Herefter hjalp ingen kære mor eller fuserchance.

Morten spillede tematisk i Sämisch-varianten mod kongeindisk. Altså med lang rokade og så spil på dronningfløjen. Men temaet så ikke ud til at være helt vellykket, og modstanderen fik muligheder, som det dog lykkedes at afværge. Dernæst satte Morten en kvalitet i slag, men da roskildenseren ville fremtvinge dameafbytning, fik Morten en bonde og havde nu to forbundne fribønder på dronningfløjen. De var nok til at sikre remisen, men ikke mere.

Og så til de mere almindelige partier:

Gunnar busede frem som sædvanlig, og fik kongeangreb. Modstanderen havde imidlertid læst bestselleren "Winning against Gunnar West Hansen" (ligesom alle Gunnars modstandere i vinterturneringen), og fik fremtvinget dronningafbytning. Suk støn klage, tænkte vi alle. For slutspillet var ikke så godt for Gunnar, da modstanderen havde stærke springere. Men grådighed blev hans død. Han så en mulighed for at indkassere en bonde, og gjorde det så. Til gengæld for en afbytning af de stærke springere. For bonden kunne Gunnar så få en fribonde på dronningfløjen. Den kunne ikke stoppes.

Hans afslog Morra-gambitten og stillede sig op som til en almindelig sicilianer. Roskildisten blev forvirret

og spillede planløst. Hans vandt en bonde, men gav den tilbage, stadig med fordelagtig stilling. Efter en fejl fra modstanderen kunne Hans have afgjort i tidnøden (hvorfor spillede du ikke 38...Tc1, Hans?), men han beholdt dog stadig (sandsynligvis) afgørende fordel. I hvert fald sådan som modstanderen spillede.

Stefan spillede stefanistisk i åbningen og begyndelsen af midtspillet. Som sædvanligt kunne modstanderen (som i øvrigt er far til min føromtalte læremester) ikke rigtig finde ud af det, og Stefan kom til at stå ganske godt. Men i tidnøden overså Stefan — efter i øvrigt at have givet roskildemanden unødige chancer — en binding, der tabte (eller vandt, alt efter hvis øjne man ser det) en officer.

Jesper kunne ikke rigtig finde en fornuftig plan mod skandinavisk. Men modstanderen gjorde ikke så meget ud af at udnytte Jespers svækkelser, og led i stedet af byttesyge. Alt, han kom i nærheden af, blev byttet af. Da der var tårn + 3 bønder (på samme fløj) tilbage til hver, delte de points.

Vore værste konkurrenter til oprykning, Odysseus og Greve, vandt begge 5 - 3, så stillingen i toppen er uforandret. Det betyder så, at vi skal vinde 6 - 2 eller mere over Odysseus i næste runde for at kunne rykke op i stedet for Odysseus. Med godt spil og så meget held som i 5. runde vil det ikke være aldeles umuligt. Men næsten...

Eivind

Mod overmagten

1. holdet ude mod Odysseus, 6. runde

Odysseus I	— Vanløse I	5 ½ — 2 ½
Flemming Fuglsang	— Eivind Einersen	1 — 0
Klaus Gadegård	— Hans Nielsen	½ — ½
Jan Brønnum	— Morten M. Hansen	1 — 0
Claus Olsen	— Dimon Pedersen	0 — 1
Ib H. Andersen	— Stefan Hansen	1 — 0
Klaus Poulsen	— Lars M. Pedersen	1 — 0
Bent Pedersen	— Leif Jensen	1 — 0
Jan Langkilde	— Jesper Asgaard	0 — 1

Kravet var en sejr på mindst 6 — 2 mod et hold, som måtte formodes at være stærkere end os. Så alle fik besked på at spille på gevinst. Hvis det gik helt galt, ville der jo alligevel ikke være risiko for nedrykning.

Vi stillede uden vor ordinære 2. og 3. bræt. Dette gjorde ikke just kampen mod overmagten lettere, og dobbelt surt var det at se, at endnu en af 1. holdets spillere ikke har den fornødne kampvilje og moral til at spille alle runderne. Jeg tænker på Gunnar, hvis undskyldning for ikke at komme dårligt nok lignede en undskyldning. Hvis jeg ikke har sagt det før, vil jeg godt benytte denne lejlighed til at gentage det (sic.): *Alle spillere skal stille til alle runder.* De har tilmeldt sig holdturneringen og ved mindst 3 måneder før, hvornår der vil blive holdkampe. Og så har de bare at komme. Alt andet er at betragte som en katastrofe. Det kan ikke være så svært at forstå. Og så svært at efterleve er det nu heller ikke. Jeg har i min karriere som holdspiller (siden 1983) meldt 1 afbud, da jeg under en runde var ovre

og besøge Den store Bjørn (Moskva). Egentlig burde Lars, Stefan og undertegnede være selvskevne til næste års hold; disse spillere har nemlig vist den fornødne kampvilje til at møde op — hvergang. Søren, Dimon og Hans har dog været lovligt undskyldt for afbuddene, men Morten og Gunnar må få det gule kort.

Når jeg nu alligevel taler om afbud, vil jeg godt benytte lejligheden til at takke vores to reserver, Jesper og Leif. De har gang på gang trodset regn og slud og urimeligt korte tilkaldelsesvarsler og er mødt op for at afhjælpe de andres afbud. Flot klaret!

Det så imidlertid ikke så flot ud på brætterne; kun Hans og Dimon havde acceptable stillinger.

Leif er vist inde i en krise. Efter en noget tam åbning gav han odysseu mulighed for at affyre en enkel kombination, der vandt en bonde og smadrede Leifs stilling. Men resignationen kom lige vel tidligt.

Morten var bange for at rokere mod en Stonewall-lignende opstilling, ofrede i stedet en bonde og gik i gang på dronningfløjen. Men Mor-

tens konge blev alt for længe i centrum, de åbne linier kunne også bruges til at trænge ind i Mortens stilling, med afgørende kongeangreb.

Stefan spillede hvid i Max Lange-angrebet. Hvilket kun bør gøres af folk, der kan deres teori. Eller finder den ved brættet. *Stefan* hørte til den sidste kategori, modstanderen til den første, og teoriduellen endte efter 17 træk i en kompliceret stilling, hvor jeg selv helst ville have haft sort. Hvide svækkelser + en sort bonde på d3 er ikke rart at skulle spille med/mod, især når man har begrænset tid. *Stefan* kunne i hvert fald ikke dæmme op for *Odysseus'* drøje hug.

Dimon spillede praktisk holdskak som det skal spilles. Han ofrede en bonde, men det gjorde ikke så meget, for han fik et næsten evigt pres for den. Efter et (muligvis ukorrekt) officersoffer fortsatte han presset, fik officeren tilbage og sluttede af med at give dronningen til gengæld for at sætte mat. Det kunne lyde som et noget tilfældigt point, og hvorfor skriver jeg så, at det var praktisk skak som det skal spilles? Jo, sorts taktik gik ud på at give modstanderen problemerne. Det er ikke let at forsvare sig mod et konstant pres og spille præcist i et helt parti. Og en fejl i en presset, ubalanceret stilling betyder så meget mere end en fejl i en normal, lige stilling.

Lars kunne ikke rigtig finde ud af, hvordan man skulle dæmme op for planen c4-c5 i Panov-varianten i Caro-kann. Han kom hurtigt ind i en stillingstype, hvor det eneste forsvar var – ikke angreb, men netop: for-

svar. Og så kan man godt skrive et 0 på resultatkortet, selv om *Lars* på det sidste er blevet noget bedre til passivt forsvar. I dette parti fik *Lars* aldrig dæmmet op for modstanderens initiativ på dronningfløjen og i centrum, og han måtte give et sæt bønder.

Jesper fik problemer allerede i åbningen. Og det endda i afbytningsvarianten i fransk. Hans konge måtte blive i centrum, og i det hele taget så det meget håbløst ud. Ved præcist forsvar slap *Jesper* dog ud i et D+T-slutspil, hvor han måtte give en bonde, men absolut ikke var uden chancer for at holde remis. I tidnøden satte *odysseen* så et tårn i slag, og *Jesper* fik (mindst) et halvt for meget.

Jeg kom velforberedt, med et officersoffer fra en af de nyeste Informatorer. Klar fordel til hvid (mig), sagde Informator. Men for Gud ved hvilken gang lykkedes det min modstander at forbedre teorien, og da han gav officeren tilbage var det med klar fordel til sort. I slutspillet spillede han dog ukorrekt og missede flere forskellige gevinstvarianter, og da han for enhver pris ville vinde en remisstilling begyndte stillingen at ligne et helt point til mig. Men jeg gjorde samme fejl som ham og ville vinde stillingen, der stadig var remis ved korrekt forsvar. Forskellen på vores fejl var bare, at mit gevinstforsøg var så diletantisk spillet, at det tabte.

Hans spillede cool og snuppede testamentebonden i en kongeindisklignende åbning. Og han(s) var endda så cool, at han lod damen stå på b2. Da den endelig trak sig tilbage var

det for at hjælpe med at vinde endnu en bonde på kongefløjen. To bønder mere, og klar gevinststilling, troede vi. Indtil der røg en bonde og siden en officer for en bonde, men til sidst havde odysseusianeren kun tårn + springer mod tårn, og det kan ikke vindes. Også selv om man (som modstanderen) bruger 50 træk på at forsøge.

Status før sidste runde siger, at vi ligger på 4. sidste pladsen og skal

score $1 \frac{1}{2}$ point mod Slagelse for at undgå nedrykning. En teoretisk nedrykningsrisiko, som jeg slet ikke tror på. Endnu mere teoretisk er vores oprykningschance; jeg vil give $1.000.000 : 1$ på, at det ikke sker. Vi skal nemlig vinde $8 - 0$ i sidste runde, samtidig med at Greve taber (med højst $6 \frac{1}{2} - 1 \frac{1}{2}$) til Roskilde, og Odysseus taber $8 - 0$... til Nysted!

Eivind



VS IV i 5.runde

Som sædvanlig har Fribonden ikke modtaget noget referat fra fjerdeholdet, men denne gang deltog jeg selv som reserve, så lidt kan jeg da fortælle læserne:

Vi mødte Allerød, vistnok rækkens førende hold, og var til lejligheden udstyret med to reserver, den kendte romanforfatter Finn Madsen og mig selv. Ebbe Ask, Barkhuus og jeg selv vandt regulært, d.v.s. at vi i åbningen fik en god stilling, eller en stilling som vi kunne lide, og dernæst udbyggede denne stillingsfordel gradvist indtil ettallet var i hus. Gyldholm, og muligvis Helge Jørgensen, hvis parti jeg ikke fik set noget til, tabte regulært, d.v.s. efter den omvendte metode.

De store syndere i denne runde var Finn, Kurt, og Jesper, som alle havde meget gunstige stillinger, men som tilsammen scorede 0,0 points. Jespers fordel var endda så stor at han endnu i slutspillet (løber mod springer, fribonde på den ene fløj og merbonde på den anden) havde klar gevinst, men den begyndende tidnød samt almindelig træthed gjorde også her udfaldet.

Vi havde altså stillinger til mindst 6 - 2, men tabte alligevel 3 - 5. Det er nok ikke tilfældigt at Allerød fører rækken. De kæmpede i hvert fald forbilligligt.

Steen S



Holdturnering, 3. runde, 2. holdet

Vanløse S II	-	Brøndbyvester I	5½ - 2½
1. Benny R.Petersen	-	Allan Grandahl	1 - 0
2. Leif Jensen	-	Henning Skov	1 - 0
3. Steen Schousboe	R-	Robert Grandahl	½ - ½
4. Bent Wiberg	-	Jacob Nielsen	1 - 0
5. Niels Rendlev	-	Torben Asmild	1 - 0
6. Søren Juul S.	-	Carl Rasmussen	1 - 0
7. Eigil Pedersen	-	K.E. Kristensen	0 - 1
8. Bo Blangstrup	-	Jan Ole Johansen R	0 - 1

Brøndbyvester tabte ikke en eneste holdkamp i sidste sæson, så der var på forhånd lagt op til et topopgør. Og det var længe jævnbyrdigt, men efterhånden overtog vi spillet.

Eigil var påny den første den første på pointstavlen. Han havde spillet fornuftigt (!!) og velovervejnet (!!!), men desværre.... Der røg pludselig et tårn. Sygdommen kaldes skakblindhed og hos Eigil er der p.t. symptomer på, at den er kronisk. Ærgerligvis 0-1.

Leif er flyvende. Modstanderens uortodokse spil prellede af på ham og slutningen var ganske køn, 1-1.

Bent spiller efter Brøndby-taktikken, hvilket selvfølgelig var velanbragt mod netop Brøndbyvester. Pres og fight over hele banen fra start af; så kommer fejlene fra modstanderen ganske automatisk, 2-1.

Den er gal med Bos spil i øjeblikket. Pæne åbninger og lille fordel, men i midtspillet kan han ikke styre det. Og i det defensive er han vist yderst sårbar, 2-2.

Niller derimod er en fryd for øjet (altså hans spil). Med flotte positionelle(!) midler fik han etableret en kæmpehest, der ledte tankerne hen på den berømte trojanske af samme slags. Hvor ofte skal det siges: Skak er et let spil i de rigtige grabber og høveder. 3-2.

Og Søren er ligeså determineret. Næppe vigende fra sit brædt, kæmpede han sig fra defensiven over i et godt slutspil, hvor hans teknik bragte ham sikkert

i mål. 4-2.

Steen mangler kamptræning og lider af overvurdering af modstanderen. Han vurderede her, at et slutspil med 4 bønder mod 3 på samme fløj ikke var nok og begav sig derfor ud i mindre fordelagtige komplikationer. Det kom der et dårligt slutspil ud af, som Steen dog alligevel var tæt på at vinde!
 $4\frac{1}{2} - 2\frac{1}{2}$.

Jeg selv havde lidt startvanskeligheder, men blev spillet varm, men slutspillet kunne desværre ikke vindes. Men en gammel Bent Kølvig opskrift hjalp mig endnu en gang (kilde: skak-OL referat 1964!). For interesserede bringes, den måske modificerede, opskrift her:

Situation:

1. Du føler du er bedre end modstanderen.
2. Stillingen er ved at ebbe ud i remis.
3. Du har is i maven.

Løsningsmetode:

1. Du afslår modstanderens remistilbud.
2. Du tænker dig i tidnød (husk at bruge tiden fornuftigt).
3. Prøv at få et vildt udtryk i øjnene (helt dagligdags for mig hører jeg nogen tænke).
4. Du tilbyder remis!

Resultat:

1. Modstanderen afslår remistilbuddet.
2. Han prøver nu et gevinstforsøg.
3. Han bliver panikslagen over tempoet og sætter brikker i slag.

Her var effekten stor og meget hurtigt kunne jeg have fået afgørende fordel. Med så mange interesserede og dramasøgende tilskuere undlod jeg denne fortsættelse og vandt efter yderligere ca. 20 træk i hæsblæsende jagt med uret (der var vel 5-10 sekunder tilbage hos begge). Alt for tilskuerne, $5\frac{1}{2} - 2\frac{1}{2}$. (Rygter har senere fortalt mig, at modstanderen har over 2100 i rating, så måske var taktikken forkert, nå, skidt..).

Jeg kan kun istemme Bents ord efter matchen: "Nu tror jeg på det!" Med det spil holdet viser kan oprykningen ikke glippe igen i denne sæson. Nu venter vi blot på at 7.- 8. brættet også begynder at bestille noget!

Holdturnering, 4. runde, 2. holdet

	Vanløse S II	-	Gladsaxe III	6	-	2
1.	Benny R.Petersen	-	W Bjarnsholt	1	-	0
2.	Steen Schousboe	-	Jørgen Mortensen	1	-	0
3.	Bent Wiberg	-	Ib Møller	0	-	1
4.	Niels Rendlev	-	Kaj Sørensen	1	-	0
5.	Søren Juul S.	-	Henrik Mortensen	0	-	1
6.	Eigil Pedersen	-	Benny Hoffmann	1	-	0
7.	Bo Blangstrup	-	John Jønsson	1	-	0
8.	dr. Holst (R)	-	Kim Johansen	1	-	0

Endnu en af kampe man skal vinde - stort. Svært, men hvor der er en vilje, er der en vej. Næsten alle holdt hovedet koldt mod et Gladsaxehold, der virkede skræmt og generelt spillede ultra-defensivt.

Vi har en glimrende reservestab, bedst demonstreret af dr. Holst. En doktor uden symptomer på Holst-syndrom og lignende, men mere fornuftigt og målrettet end set meget, meget længe. Smuk udnyttelse af sin centrumsovervægt førte endnu en gang til en positionel og taktisk nespilning af den hvide mand. 1-0.

Eigil slås i øjeblikket mere med sin egen koncentrationsevne end modstanderens briknørklier. Og hele holdet blev næsten euforisk, da Eigil rimelig tidligt kunne meddele, at han denne gang havde overvundet begge hurdler. Faktisk burde Eigil have to points for den sejr og måske fik holdet det også. Metoden var ganske enkel: Hurtig bondegevinst og dernæst afventende på den næste blottelse, to hurtige hug med højrehånden, 2-0. Eigil elsker det Afrika-hus (Gladsaxes spillested), føler sig som blommen i ægget.

Sørens uheld kan vi alle lære af. Tårnurets faldvinge-teknik var ham fremmed, hvorfor han i en klar gevinststilling overskred; vingen var endnu ikke i vandret stilling før den faldt! For at noget så tragisk ikke skal gentage sig, opfordres man til

altid, at undersøge uret inden spillet påbegyndes!
Men bortset fra det havde Søren det fine spil
fremme i en ellers meget svær og atypisk stilling.
Bittert 2-1.

Jeg selv mødte en modstander, som formentlig havde
oplevet og endnu ikke glemt 1. verdenskrigs
skyttegrave. Det kan være svært, men her mundede
det ud i et klassisk minoritetsangreb med 4-5 tempi
i overskud. 3-1.

Bos held kan vi alle lære af. Gladsaxes kampeleder,
den kendte og meget tiltalende Erik Poulsen, Bo,
undertegnede og mange flere gjorde ihvertfald.
Lovbøgerne måtte findes frem da begge vinger var
faldet efter 32. træk. Bo var imidlertid hvid og
derfor igang med sit 33. træk, så sort blev dømt
som taber. Om Bos vinge rent faktisk faldt først er
i denne forbindelse ligegyldigt; sort fik ikke
konstateret dette før eget vingefald. For de
lovlydige kan det tilføjes, at hvis sort ikke havde
trykket på sit ur ville det ifølge reglerne medføre
fortsat spil, da det stadig ikke kan konstateres,
hvis vinge der faldt først (sorts vinge kan jo være
faldet allerede efter 31. træk). Nu fik dette ikke
nævneværdig betydning, da Bo stod til gevinst. Men
inden da var der foregået ting og sager. Bo havde
faktisk begået noget der lignede selvmord, da han
ikke kunne lokke modstanderen over 6-linien. Men i
tidnød sker der altid noget. 4-1.

Steen mødte et af vore tidligere medlemmer, som
kendte Steen altfor godt. Grave sig ned og spille
henholdende kan holde længe, men i slutspillet duer
denne stil ikke. Lidt til tilskuerne var der også,
slutstillingen nærmede sig et kunstværk. 5-1.

Og der var mere for tilskuerne (mærkeligt at vi
ikke har flere!). Niller som i de gode gamle dage.
Først flot opvisning, med gevinststilling. Dernæst
løber direkte i slag. Herefter målbevidst plan og
gennemførsel af denne. Forvirret modstander. Men så
et uovervejede træk. Men til slut spillende
grænsende til det geniale. Der var underholdning
for alle pengene. 6-1.

Det var ikke Bents dag. Mod den eneste Gladsaxemand
der vovede sig frem på banen overså han en simpel
kombination, der ville have givet en bonde og
modstanderen en ruin til stilling. Men dette og

meget, meget mere overså Bent. Jeg tror Bent ville vinde 9 ud af 10 mod denne mand, men desværre startede han med nr. 10. 6-2.

Med Bo og Eigils triumfer var der lagt op til det fuldendte, men heller ikke denne gang lykkedes det; skal vi ikke love hinanden, at næste gang skal den være der. Vi skal vel ikke have nerver på i sidste runde i den absolutte topkamp!

Benny



Kæmpeskandale i VS ?

I den røde lokal-telefonbog har klubben i flere år stået opført under Foreninger, hvad der er ganske naturligt, og det har vi da også haft megen gavn af.

Der kommer i år en ny udgave, hvor vi ifl meddelelse fra forlaget tillige vil være at finde under Politi, og det ser mildest talt ret ejendommeligt ud. Klubben som sådan har intet med politiet at gøre, men når jeg nu oplyser, at vores kasserer er anført som kontaktperson, falder tøjren (cent'en, kopek'en) måske hos nogle. Bemeldte person kan meget vel tænkes at være tilsluttet en hemmelig afdeling under PET, som sandsynligvis samarbejder med Interpol, CIA, KGB, Stasi, Securitate m.fl, måske er han endda hemmelig dobbeltagent for dem allesammen, hvem ved?

Jeg henstiller indtrængende, at der nedsættes et udvalg af demokratisk sindede medlemmer, som skal se vedkommende grundigt efter i sømmene, bl.a hvor han får pengene fra, om de er omvekslede fra fremmed valuta osv. - Og det må ske aldeles omgående, at vi ikke risikerer en dag at vågne brat op til store overskrifter i alle landets blade, at Danmarks sikkerhed er alvorligt truet på grund af blåøjet, ja forbryderisk mangel på agtpågivenhed i Vanløse Skakklub.

ARGUS.



Det nærmest flyger med runde år for tiden. Barkhuus og Gyldholm fyldte for nylig 80, Søren Juul (fuglefænger) og Niller (den store ex-rorgænger) havde 25 års jubilæum som medlemmer, og nu følger vi beskedent os selv ind i denne række. Det første nummer med den nuværende redaktion som ansvarshavende er nemlig dateret april 1981.

I slutningen af 1979 trak Leif Jensen og Fonne sig tilbage efter adskillige år på posten. Leif spiller stadig i sin kendte stil, men det er alt for længe siden at vi har set noget til Fonne. (For nye medlemmer: Erik von Essen, ifølge ondsindede rygter udvandret til Roskilde, men det er forhåbentlig kun rygter). Den nye redaktion bestod af Hans "Speedway" Nielsen, Finn Madsen, og Eigil "Peddersen". Uden at overskride de almindelige grænser for perfidi kan man vel roligt sige at mennesker med et blot overfladisk kendskab til disse tre personer ret hurtigt vil kunne gætte hvor arbejdsbyrden havnede, og ganske rigtigt. Efter bare et år optrådte Hans som eneredaktør, og da det blev for surt blev jeg af vor daværende formand, Stefan, anmodet om at indtræde i redaktionen.

Hvis jeg selv skal sige det - og det skal jeg åbenbart, da ingen andre har bemærket vor jubilæum - så har vi gjort det ganske godt, hvilket naturligvis ikke er vores egen fortjeneste. Generelt har de sidste ti år været en opgangsperiode for klubben, hvilket også er kommet Fribonden til nytte. Numrene er blevet tykkere, og de udkommer alligevel mindst ligeså regelmæssigt som tidligere. I snit har vi leveret 10 numre på tilsammen godt 160 sider pr år, og det er langt mere end i nogen tidligere fase af Fribondens omtumlede liv. Rekordårene var 1981 og 1984 med hhv 188 og 184 sider, men så sent som sidste år nåede vi op på 176 sider. De tre magre år var 1986, 1987 og 1988, med hhv 120, 112 og 140 sider. Igen kan man se at når klubben har det godt, har Fribonden det godt, og når klubben er trængt går det også ud over Fribonden.

Teknisk har Fribonden nydt godt af de fremskridt som er sket i branchen i de forløbne ti år. Væk er de blege og oversværtede sider fra tidligere tiders offset, og som man bl.a. kan se i nærværende nummer har tekstbehandlingsanlæggene for alvor holdt deres indtog i bladets spalter. Det betyder at redaktionens arbejde er blevet lettere, men det betyder **absolut ikke** at indlæg til bladet skal være skrevet på en computer eller en skrivemaskine. Vi modtager jævnligt håndskrevne indlæg, og det er langtfra de ringeste, jvf Abedoktorens Rejseskak for nylig.

Et problem som vi aldrig har fået løst tilfredsstillende er at vi får for få partier og referater fra det som Gyldholm har benævnt "massegraven", altså vinterturneringens basisklasse og vores klubhold i 3. og 4. række. P.t. kører det fint for tredjeholdet, takket være Kjell Suadican, men fjerdeholdet er som tilforn præget af det som i faglitteraturen benævnes funktionel dyslexi, eller på dansk: uudrydelig og uovervindelig dovenskab. Jeg lover at det skal blive bedre når jeg selv engang om ikke så længe har spillet mig til en fast plads på fjerdeholdet og i basisklassen.

Og så vil jeg gerne slutte med en varm tak til de mange bidragydere som har gjort bladet til et af landets bedste klubblade i de forgangne år.

Steen S. ("Æseldyret")

1½ points for lidt til Vanløse III

Kun 5-3 mod Herlev

1. Erik Hansen-Johnny Andersen	0-1
2. Arne Bostrøm-Jørgen Hansen	1-0
3. Jørgen Als-Erling Madsen	½-½
4. Jørn E. Jensen-Jens Windeleff	1-0
5. Mogens Juul-Kjeld Klausen	0-1
6. Johannes Aasbjerg-Kjell Suadicani	0-1
7. Jens Kaas-Henrik Pedersen	½-½
8. Alexander Remus-Asger Levinsen	0-1

Denne gang var det modsat forrige gang de fire bundbrætter, der tog slæbet, og 3½ af 4 er da egentlig udmærket. Derimod er 1½ af 4 mindre godt på de fire øverste brætter, og især da det med lidt held i sprøjten kunne være blevet 3 af 4.

Asger og Kjeld kvaste deres respektive modstandere, og mens vi andre var på vej fra åbning til midtspil gik de rundt og hyggede sig. Asger var tilbage i den kendte frygt- og nådesløse stil mod en modstander som troede, at mat dukker op automatisk, hvis bare du angriber. Det gør det ikke!

Henrik mangler i øjeblikket giftighed og vilje til at presse modstanderen. Spillet er alt for pænt og remisagtigt. Mod pirc eller kongeindisk skal man dominere brættet, og afbytninger skal undgås, da sorts officerer står på tærne af hinanden.

Undertegnede er ikke så begejstret for at spille sort for tiden. Men det er ok, når det går godt. Efter 10 træk stod jeg til gevinst. Hvid havde forhastet startet et flankeangreb, og jeg svarede helt i Nimzoewitz ånd med et modstød i centrum. Jeg havde alt, men lidt sjuskeri truede min store fordel i slutspillet. Han kom dog ned i sækken til sidst.

Jens er en varm fortæller for uldne åbninger, men mod korrekt modspil kommer der sjældent noget andet end en klemt stilling ud af det. Det er

til tider OK, for jens kan normalt finde interessante kombinationer i lidt pressede stillinger. Dog ikke her. Stille og roligt blev han mast efter præcist spil.

Johnny var uhyggelig effektiv. Det lignede en remisagtig afbytning, men en fribonde på syvende række afgjorde sagen. Sort kunne dog have forsvaret sig langt bedre.

Erling sad solidt med en kvalitet og en overlegen stilling. Han fejlbedømte afviklingen til slutspil, som dog stadig kunne vindes, men en del af fordelene var sat over styr. Først til allersidst kiksede gevinsten, og Erling måtte acceptere remis. Absolut et halvt point for lidt.

Jørgens parti var det mest spændende, og det som var sidst færdigt.

Hvid Arne Bostrøm, sort Jørgen Hansen: 1. e4, c6 2. Sf3, d5 3. e*d tamt, Sc3 stiller sort overfor større udfordringer 3. -, c*d 4. d4, Sc6 5. Sc3, Lg4 Jørgen følger den strategiske plan i Caro-Kann. Ud med D-løberen inden e6 6. Le2, e6 7. o-o, Sf6 8. a3 har han tid til det? 8. -, Tc8 9. Tfe1, Ld6 Truer Dc7 10. Lg5, h6 11. Lh4, Le7 passivt, men bindingen af Sf6 må brydes, og g5 er ikke Jørgens stil 12. Se5, Lf5 13. Lb5 straks er hvid i offensiven 13. -, o-o 14. L*c6, b*c 15. b4 hvid spiller bevidst på den svage sorte bonde på c6 15. -, Sd7 16. S*d7, D*d7 17. L*e7, D*e7 her kunne sort have en plan med f6 og e5 for at erobre centrum 18. Sa4, Dg5 19. Te3, Le4 20. Tg3, Df5 21. Tc1, Dh7 sorts plan begynder at træde frem 22. Sc5, Kh8 23. c3 lidt mere vildt er c4 23. -, Tfe8 24. Dd2, g5 25. Te1, f5 26. f4, g4 27. De2, h5 28. Te3, Tc7 29. Sd3, Tg8 30. Se5, h4 31. Tf1, Dg7 32. Dd2, Dh6 33. Teel, Dh5 34. De3, Tcg7! begyndelsen til et stærkt angreb 35. Ta1 hvid er klemt af Te1 og Tf1 en bedre plan havde været at placere tårnene på 2. række, 35. -, L*g2! 36. K*g2, h3+ 37. Kh1, g3 38. Tf3, Dh4 (?) g*h vinder som Asger viste efter partiet 39. S*c6(?) Ta2 bedre? 39. -, g2+?? taber det hele på gulvet, g*h vinder igen 40. Kg1, Tg3? 41. T*g3, opgivet.

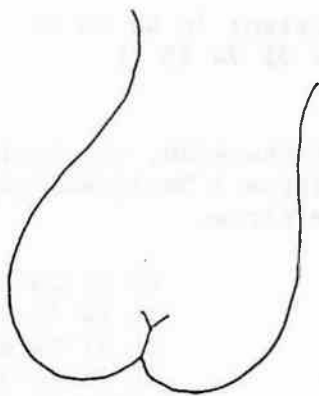
Altså ca. $1\frac{1}{2}$ points for lidt, men vi er ubesejrede efter 5 runder.

Kjell



Redaktionel desperation

På dette sted kunne og burde der have stået referater af fjerdeholdets kampe i 4. og 6. runde, men sådanne har vi ikke modtaget. I stedet bringer vi et billede af en bar røv. Trut selv!





- On. 3. april Kl. 18.45 Demobrædtet hentes frem
VT M.+K.kl. 12.runde, Almenkl. 5. runde
- On. 10. april Demobrædtet hentes frem + udsatte,hængepartier
- On. 17. april Kl. 18.45 Demobrædtet hentes frem
VT M.+K.kl. 13.runde, Almenkl. 6. runde
- On. 24. april Demobrædtet hentes frem + udsatte,hængepartier
- On. 1. maj VT M.+K.kl. 14.runde, Almenkl. 7. runde
- On. 8. maj Udsatte + hængepartier
- On. 15. maj Lynmesterskab
- On. 22. maj Udsatte + hængepartier
- On. 29. maj Generalforsamling

OBS! Udover ovennævnte vil der blive spillet Vestvoldholdturnering.

Ret til ændringer forbeholdes, studer FRIBONDEN!



Vinterturneringen:

Afbud meldes til Morten: 36 48 50 48
eller til Gyldholm: 31 74 35 21

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl 19,30 i lokalerne i Menighedshuset, Alekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	42 22 26 37
Kasserer	Børge Gyldholm	31 74 35 21
Redaktion	Hans Nielsen	31 57 54 88
	Steen Schousboe	31 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33